

Andrew Murray
Albert Simpson

Jezus Zelf...

in al Zijn volheid

Een woord van bemoediging
om niets te zoeken buiten Hem

Jezus Zelf...

in al Zijn volheid

Andrew Murray
Albert Simpson

Jezus Zelf...

in al Zijn volheid

Een woord van bemoediging
om niets te zoeken buiten Hem

Uitgave van

Jezus Zelf... in al Zijn volheid
Andrew Murray & Albert Simpson

Dutch edition © Een uitgave van Stichting Heart Cry, mei 2014

Website: www.heartcry.nl

Hertaling en bewerking t.b.v. leesbaarheid: Peter Baan

Vormgeving: Drukkerij AMV B.V.
Druk: Quality Dots B.V., Zeewolde
© Stichting Heart Cry

Website: www.heartcry.nl

ISBN 978-90-79465-32-3
NUR 707 – Trefwoord: Geloofsopbouw

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord	8
Jezus en Jezus alleen door Dr. Albert B. Simpson	10
Geopende ogen voor Jezus Zelf door Dr. Andrew Murray	23
Jezus Zelf in ons tegenwoordig door Dr. Andrew Murray	43
Doelstellingen van Stichting Heart Cry	64
Overige boeken Stichting Heart Cry	65

*Vroeger was 't de zegen, nu is het de Heer;
Vroeger zien en voelen, nu geloof, niets meer;
Vroeger was 't de gave, nu de Gever 't meest;
Vroeger de genezing, nu Hij Die geneest.*

*Christus al in alles, Hij alleen, daar wil 'k heen;
Enig alles Jezus, Jezus, Hij alleen.*

*Vroeger was 't een pogen, nu een rust in Hem;
Vroeger twijf'len, dralen, nu volg ik Zijn stem,
Vroeger hield ik Jezus, nu houdt Hij mij vast;
Vroeger angstig zorgen, nu draagt Hij mijn last.*

*Vroeger was 't mijn werken, nu Zijn werk in mij;
Vroeger half gebonden, nu volkomen vrij,
Vroeger eigen plannen, nu alleen Zijn wil;
Vroeger vaak vreesachtig, nu gerust en stil.*

*Vroeger angstig vragen, nu steeds dankbaarheid;
Vroeger trots op eer, nu slechts need'righeid.
Vroeger hielp ik Jezus, nu gebruikt Hij mij;
Vroeger vast in vormen, nu volkomen vrij.*

*Vroeger op Hem hopen, nu heb 'k zekerheid;
Vroeger was ik slaap'rig, nu is mijn lamp bereid.
Vroeger wilde ik sterven, nu verwacht 'k Hem dra;
Vroeger zuchtend klagen, nu Hallelujah!*

(Johannes de Heer – lied 145)

Voorwoord

Het is toegewijde gelovigen eigen om te denken dat de weg van bekering, heiliging en overgave hen des te krachtiger zal maken in de dienst van de Heere. Ze denken dat ze dan meer door God zullen worden gebruikt om tot zegen te zijn voor de mensen om hen heen. Ze menen daar grond voor te hebben door het vele dat ze gelezen hebben over het leven van bijzondere mannen of vrouwen van God. Ze hebben gelezen over een moment waarop zij werden verbroken, waarop zij tot een volledige overgave kwamen en waarop zij vervuld werden met de Heilige Geest. Het blijkt dat de Heere hen vanaf dat moment op een machtige wijze gebruikte. Hoe makkelijk denken ze vervolgens dat zij hetzelfde doel zullen bereiken als ze dezelfde weg bewandelen.

Toch geeft God hen die dit doel nastreven, maar zelden de vervulling ervan. Dit leidt vaak tot een worsteling en geeft veel frustratie. Maar Hij wil ons leren dat het niet om het doel op zichzelf gaat. Het moet ons namelijk niet om de gave, maar om de Gever te doen zijn! Niet om de heiliging, maar om de Heiligmaker! Jezus Zelf wil het grote Doel van de gelovige zijn. Wij hoeven niet te zoeken naar iets buiten Hem. Hij is het doel van alles dat wij nodig hebben, en Hij is tegelijk ook de eenvoudige, makkelijk begaanbare Weg tot dit doel. Het doel

van ons geloof moet altijd de Heere Zelf zijn. In dit licht moet je dit boekje lezen.

Dr. Albert B. Simpson en Dr. Andrew Murray hadden beiden dit ene Doel voor ogen. Zij wilden Jezus Zelf, in al Zijn volheid, verheerlijken, zodat Hij ook aan u of jou geopenbaard zal worden als de volledige Voorziening voor een leven zoals God het bedoeld heeft.

Het eerste gedeelte van dit boekje bevat het getuigenis van A.B. Simpson. We lezen hoe hij gekomen is tot het dichten van het wereldberoemde lied: *Once it was the blessing*. Het persoonlijk getuigenis is niet bedoeld als een uitgebreide Bijbeluitleg van 'Christus in u', of als de uitleg van een bepaald principe wat u onder de knie moet krijgen. Wat Simpson door dit getuigenis wil benadrukken, is dat we ons niet krampachtig moeten richten op 'iets', maar onszelf over mogen geven aan iemand, namelijk aan Jezus Christus, Die Zichzelf in al Zijn volheid aan u wil openbaren!

De twee toespraken van Andrew Murray zijn in het jaar 1892 gehouden, aan het begin van de eerste en aan het slot van de tweede conferentie in Wellington in Zuid-Afrika.

We vertrouwen erop dat God dit boekje zal gebruiken om Zichzelf erdoor te verheerlijken!

Stichting Heart Cry

Peter Baan

Jezus en Jezus alleen

Albert B. Simpson

Ik wil u iets vertellen over Jezus en Jezus alleen. Ik hoor mensen vaak zeggen: "Kon ik maar meer inzicht krijgen in goddelijke genezing. Het lukt me niet." Soms zeggen ze: "Nu heb ik het!" En als ik dan vraag: "Wat heb je dan?" is het antwoord soms: "Ik heb de zegen," of: "Ik heb de juiste leer," of: "Ik heb de genezing," en soms: "Ik heb de heiliging." Maar ik dank God dat we niet hebben geleerd dat het de zegen is, niet de genezing, niet de heiliging, niet een ding. Het is niet "het" wat u nodig hebt, maar iets veel beters. Het is "de Christus"; het is Hemzelf. Hoe vaak komt dat niet naar voren in Zijn Woord – *"Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen"* (Mat. 8:17), *"die Zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout gebracht heeft"* (1 Petr. 2:24)! Het is de Persoon Jezus Christus die we nodig hebben. Zovelen hebben alleen maar een idee, waar ze in de praktijk niets aan hebben. Ze krijgen "het" in hun hoofd, en "het" in hun geweten, en "het" in hun wil, maar op een of andere manier kunnen ze *Hem* niet in hun leven en geest krijgen, omdat ze alleen dat hebben wat de uiterlijke uitdrukking en het symbool is van de geestelijke werkelijkheid.

Ik zag een keer een afbeelding van de Oprichting van de Verenigde Staten, een zeer vakkundige kopergravure. Als je er van dichtbij naar keek, was het niet meer dan geschreven tekst, maar als je er van een afstand naar keek, was het het gezicht van George Washington. Van een afstandje kwam het gezicht uit de letters naar voren en zag ik de persoon, niet de woorden, niet de ideeën; en ik dacht: "Dat is de manier om met de Schriften om te gaan en de gedachten van God te begrijpen, om er het liefdevolle gezicht in te zien dat overal doorheen schijnt; niet ideeën, geen leerstellingen, maar Jezus Zelf als het Leven en de Bron en de Tegenwoordigheid die heel ons leven draagt."

"Mijn kind, neem toch eenvoudig Mij, en laat Mij in jou de voortdurende voorziening zijn van alles, Mijzelf."

Ik heb lang gebeden om een bijzondere ervaring, en soms dacht ik dat ik het had. Op een keer voelde ik iets, en ik probeerde dat gevoel krampachtig vast te houden in de angst dat ik het weer kwijt zou raken. En ik bleef de hele nacht op, bang dat het weg zou gaan. En natuurlijk ging het weg in mijn volgende gemoedstoestand en de volgende stemming. Natuurlijk raakte ik het kwijt, omdat ik me niet aan Hemzelf vasthield. Ik had een beetje water uit de Bron gedronken, terwijl ik onophoudelijk van Zijn volheid had kunnen nemen en het water vrijelijk tot me had kunnen laten toestromen. Ik bezocht samenkomsten waar ik mensen hoorde spreken over

vreugde. Ik dacht zelfs dat ik zelf ook die vreugde had, maar die ging weer weg, omdat ik niet Hemzelf als mijn vreugde had. Uiteindelijk zei de Heere tegen mij – och, hoe liefdevol –: “Mijn kind, neem toch eenvoudig *Mij*, en laat *Mij* in jou de voortdurende voorziening zijn van alles, *Mijzelf*.” En toen ik eindelijk mijn ogen africhtte van mijn heiliging, en de ervaring daarvan, en ze eenvoudig richtte op de Christus in mij, ondervond ik dat niet een ervaring, maar in de plaats daarvan de Christus in al mijn nood voorzag, en wel meer nog dan alleen voor een ogenblik. De Christus die alles had – wat ik ooit nodig zou hebben – was mij eens en voor altijd gegeven! En toen ik Hem als zodanig zag, kwam er zo’n rust; het was goed, en het was voor eeuwig goed. Want ik had niet alleen gekregen wat ik alleen dat ene uur nodig had, maar in Hem had ik alles gekregen, ook wat ik het volgende uur nodig zou hebben, en het volgende, enzovoorts. En zo krijg ik soms iets te zien van hoe het over een miljoen jaar zal zijn, als we “*zullen stralen als de zon in het Koninkrijk van onze Vader*” (Mat. 13:43) en we “*vervuld worden tot alle volheid Gods*” (Ef. 3:19).

Zo dacht ik eveneens dat genezing een ding was, dat de Heere mij zou behandelen zoals men een oude versleten klok nog probeert op te winden en mij als een machine nog aan de praat zou proberen te krijgen. Zo is het dus helemaal niet. Ik ondervond integendeel dat Hijzelf naar mij toe kwam en mij gaf wat ik nodig had op dat moment. Ik wilde een grote voorraad, zodat ik

me rijk zou voelen, een grote hoeveelheid waar ik jaren mee vooruit zou kunnen, zodat ik niet steeds weer van Hem afhankelijk zou zijn. Maar Hij heeft me nooit een dergelijke voorraad gegeven. Ik kreeg nooit ineens meer heiligheid of genezing dan dat ik voor dat moment nodig had. Hij zei: "Mijn kind, je moet tot Mij komen voor de volgende ademhaling. Omdat Ik je zo liefheb, wil Ik dat je altijd maar weer tot Mij komt. Als Ik je een grote voorraad zou geven, zou je het een tijdje zonder Mij kunnen redden en niet zo vaak tot Mij komen; nu moet je elke seconde tot Mij komen en ieder moment aan Mijn borst liggen." Hij gaf me een enorm fortuin, duizenden en miljoenen aan krediet, maar gaf me een chequeboek onder deze ene voorwaarde: "Je kunt niet meer verzilveren dan wat je op het moment zelf nodig hebt." Maar iedere keer als er een cheque nodig was, stond er de naam Jezus op, zodat het Hem meer heerlijkheid bracht, Zijn Naam grootgemaakt werd in de hemelse gewesten en God verheerlijkt werd in Zijn Zoon.

*De fles is in de zee,
en de zee is in de fles;
zo ben ik in Christus,
en Christus is in mij.*

Ik moest leren om elke seconde mijn geestelijk leven uit Hem te putten, om als het ware Hem in te ademen als ik inademde, en mijzelf uit te ademen. En zo moeten we voor zowel geest als lichaam Hem van moment tot moment ontvangen. U zegt misschien: "Maar is het niet een verschrikkelijke gebondenheid om altijd onder druk

te staan van iemand?” Wat zegt u, onder druk staan van iemand die je liefhebt, je beste Vriend? O nee! Het gaat als vanzelf, spontaan, als een fontein, zonder je er bewust van te zijn, zonder inspanning. Waarachtig leven is immers altijd eenvoudig en overvloeiend.

En nu, dank God, heb ik Hem, niet alleen voorzover ik ruimte heb, maar ook voorzover ik nu geen ruimte heb, maar in de toekomst wel zal hebben, van moment tot moment, totdat ik de eeuwigheid die voor mij ligt binnenga. Ik ben als een kleine fles in de zee, die niet voller met water kan worden dan dat hij al is. De fles is in de zee, en de zee is in de fles; zo ben ik in Christus, en Christus is in mij. Maar, behalve het water waarmee de fles gevuld is, is er nog een hele oceaan van water omheen. Het verschil is dat de fles keer op keer gevuld moet worden, elke dag, altijd door.

Nu is de vraag voor ieder van ons niet: “Wat denk je van deze leerstelling of van die Bijbelleraar?” maar “Wat denk je van Christus?” Er was een tijd dat er iets kleins tussen Christus en mij in stond. Ik zal het duidelijk maken met een gesprekje met een vriend, die zei: “Je bent genezen door geloof.” “O nee,” zei ik: “Ik ben genezen door Christus.” Wat het verschil is? Er is een groot verschil. Er was een periode dat zelfs geloof tussen mij en Jezus in leek te staan. Ik dacht dat ik mijn geloof op moest werken, dus ik werkte er hard aan om het geloof te verkrijgen. Eindelijk had ik het, dacht ik, zodat, als ik

er met mijn hele gewicht op zou leunen, het wel zou houden. Toen ik dacht dat ik het geloof te pakken had, zei ik: "Genees mij, Heere." Ik vertrouwde op mijzelf, op mijn eigen hart, op mijn eigen geloof. Ik vroeg de Heere om iets voor mij te doen op grond van iets in mij, niet op grond van iets in Hem. Dus liet de Heere de duivel toe om mijn geloof op de proef te stellen, en de duivel verscheurde het als een brullende leeuw, en ik voelde me zo gebroken dat ik dacht dat ik helemaal geen geloof had. God liet toe dat het weggenomen werd, totdat ik dacht dat ik niets meer over had. En toen leek God tot me te spreken, zo vriendelijk tot me te zeggen: "Het geeft niet, mijn kind. Je hebt niets. Maar Ik ben volmaakte Kracht, Ik ben volmaakte Liefde, Ik ben Geloof, Ik ben jouw Leven, Ik ben de voorbereiding voor de zegen, en daarna ben Ik de Zegen zelf ook. Ik ben alles, innerlijk en uiterlijk, en alles voor eeuwig." Het is alleen maar "geloof in God" (Mark. 11:22) hebben. De originele Griekse tekst die vertaald is met "En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God" (Gal. 2:20), kan ook vertaald worden met "... leef ik door het geloof van de Zoon van God." Daar gaat het om. Het is niet uw geloof. U heeft geen geloof in uzelf, net zo min als dat u leven in uzelf heeft of iets anders. U heeft niets anders dan leegheid en vacuüm, en u moet eenvoudig open staan en bereid zijn om Hem alles te laten doen.

Er was een periode dat zelfs geloof tussen mij en Jezus in leek te staan.

U moet zich Zijn geloof toe-eigenen, net zoals Zijn leven en genezing, en eenvoudig zeggen: *“Ik leef door het geloof van de Zoon van God.”* Mijn geloof is niets waard. Als ik voor iemand moet bidden, kan ik in het geheel niet vertrouwen op mijn geloof. Ik moet zeggen: *“Heere, hier ben ik. Als U wilt dat ik het kanaal van zegen ben voor deze persoon, laat me dan eenvoudig alles inademen wat ik nodig heb.”* Het is eenvoudig Christus, Christus alleen!

De vraag is nu: is uw lichaam zo aan Christus overgegeven dat Hij als algenoegzaamheid in u kan wonen en werken? De Heere Jezus Christus heeft net zo'n lichaam als u; alleen is het volmaakt. Het is het lichaam, niet van een mens, maar van de Zoon des mensen. Heeft u er ooit over nagedacht waarom hij de Zoon des mensen genoemd wordt? De Zoon des mensen betekent dat Jezus Christus de allesomvattende, universele Mens is, de Mens zoals God Hem heeft bedoeld. Jezus is de ene Mens die in Zichzelf alles bezit wat de mens moet zijn en alles wat de mens nodig heeft. Het is alles in Christus. Christus is de belichaming van de ganse volheid van de Godheid en de volheid van een volmaakte mensheid, en Hij staat nu voor de totaliteit van alles wat de mens nodig heeft. Zijn Geest is al wat uw geest nodig heeft, en Hij geeft ons eenvoudig Zichzelf. Zijn lichaam bezit alles wat uw lichaam nodig heeft. Hij heeft een hart dat klopt met de kracht die uw hart nodig heeft. Hij heeft organen en lichaamsfuncties die overvloeien van leven, niet voor

Zichzelf, maar voor de mensheid. Hij heeft geen kracht nodig voor Zichzelf. De kracht die Hem in staat stelde om uit het graf op te staan, tegen alle krachten van de natuur in, was niet voor Zichzelf. Dat verbazingwekkende lichaam behoort aan uw lichaam. U bent een lid van Zijn Lichaam. Uw hart heeft het recht om alles uit Zijn hart te putten wat het nodig heeft. Uw lichamelijke leven heeft het recht om steun en kracht te putten uit Zijn lichamelijke leven; en zo bent u het niet, maar het is eenvoudig het leven van de Zoon van God. Wilt u Hem vandaag als zodanig aannemen? Dan zult u niet alleen maar genezen worden, maar dan zult u een nieuw leven hebben voor alles wat u nodig heeft, een vloed van leven die ziekte weg zal vagen. En er zal altijd een fontein van leven beschikbaar zijn voor alles wat u in de toekomst nodig heeft. Och, neem Hem toch in al Zijn volheid aan!

Als ik voor u een talisman (een amulet) had meegenomen, als God me een geheimpje voor ieder van u had gegeven en tegen me gezegd had: "Vertel de mensen dat je een talisman van kracht voor ze hebt, die ze overal mee naar toe kunnen nemen en die hen door moeilijkheden, gevaar, angst, leven, dood en de eeuwigheid heen brengt, een geheim van welvaart en succes dat Ik zomaar door jouw hand aan iedereen geef die het maar wil hebben," dan zouden er massa's mensen op af komen. Maar, beste vrienden, ik laat u een waarheid uit Zijn Woord zien

*Christus in u,
de hoop der heerlijkheid,
is het grote geheim.*

die veel kostbaarder is. De apostel Paulus vertelt ons dat er een geheim is, een groot geheimenis dat door de eeuwen en geslachten heen verborgen is geweest (Kol. 1:26), dat de wereld tevergeefs gezocht heeft, dat oosterse wijsgeren hadden gehoopt te vinden, maar waarvan God zegt dat het thans geopenbaard is aan Zijn heiligen; en Paulus reisde de wereld door alleen maar om dat te vertellen aan hen die het konden aannemen; en dat eenvoudige geheim is alleen maar dit: *“Christus in u, de hoop der heerlijkheid.”*

Het woord “geheimenis” betekent geheim; “Christus in u, de hoop der heerlijkheid” is het grote geheim. En ik vertel het u vandaag, nee, ik kan het u geven, als u het van Hem aanneemt, niet van mij. Ik kan u een geheim geven dat voor mij o zo wonderbaarlijk is geweest! Ja-

Zo kwam ik ook tot Hem voor kracht voor Zijn werk en voor alle hulpmiddelen om Hem te dienen, en Hij heeft me nooit in de steek gelaten.

ren geleden kwam ik, beladen met schuld en angst, tot Hem. Ik probeerde dat eenvoudige geheim uit en het nam al mijn angst en zonde weg. Jaren gingen voorbij, en ik ondervond dat zonde over mij heerste en dat mijn verzoeken voor mij te sterk waren. Ik kwam nogmaals

tot Hem, en Hij fluisterde in mijn oor: “Christus in u,” en ik had de overwinning, rust en zegen.

Daarna zakte ik lichamelijk volledig in elkaar. Ik had altijd hard gewerkt, en vanaf mijn veertiende had ik ge-

studeerd en gearbeid en mijn krachten niet gespaard. Ik had de verantwoordelijkheid over een grote gemeente toen ik pas eenentwintig was. Ik had meerdere malen een inzinking, totdat mijn gestel volledig versleten was. Ik ben vaak bang geweest dat ik dood neer zou vallen op de preekstoel. Ik kon niet mijn stem verheffen zonder een gevoel van verstikking te krijgen, vanwege een falend hart en een uitgeput zenuwstelsel. Ik hoorde vertellen over Gods genezing, maar ik worstelde ermee. Ik was er bang voor. Ik had in theologische colleges geleerd dat het tijdperk van het bovennatuurlijke voorbij was, en ik kon mijn vroegere opleiding niet verloochenen. Mijn hoofd stond me in de weg. Maar toen ik eindelijk, om met de heer Schrenck te spreken, “de begrafenis van mijn dogmatiek” mocht bijwonen, fluisterde de Heere mij het geheim toe: “Christus in u.” En vanaf dat moment ontving ik van Hem wat ik nodig had voor mijn lichaam, zoals ik dat voor mijn ziel gedaan had. Ik werd zo sterk en gezond dat werken iets heerlijks werd. Jarenlang heb ik mijn zomervakantie in het hete New York doorgebracht, waar ik sprak tot en werkte onder de mensenmassa’s zoals ik nog nooit gedaan had, naast mijn gezin, het werk op de universiteit, een enorme hoeveelheid werk voor de bibliotheek en nog veel meer. Maar de Heere nam niet alleen maar mijn moeiten weg. Het was meer dan alleen maar genezing. Hij gaf Zichzelf zodanig dat ik al het pijnlijke bewustzijn van organen kwijtraakte. Dat is de grootste gezondheid die Hij kan geven. Ik dank de Heere dat Hij me bewaart

voor al dat ziekelijke, lichamelijke bewustzijn en een lichaam waar overmatige zorg aan besteed moet worden, en mij een eenvoudig leven geeft dat heerlijk is en een dienst voor de Meester; dat is een geruststelling en een vreugde.

En daarna werd ik nog een keer met moeite geconfronteerd, namelijk met mijn zwakke, zware en gecompliceerde geest¹, die niet snel genoeg werkte of kon denken. Ik wilde voor Christus schrijven en spreken en een fris geheugen hebben, zodat ik de weinige kennis die ik had tenminste altijd paraat had. Ik ging ermee naar Christus en vroeg of Hij iets voor mij had op dat gebied. Hij antwoordde: "Jazeker, Mijn kind, Ik ben voor jou Wijsheid geworden." Ik maakte altijd fouten, had daar dan spijt van en dan dacht ik dat ik ze nooit weer zou maken. Maar toen Hij zei dat Hij mijn wijsheid zou zijn, dat wij het denken van Christus zouden krijgen, dat Hij redeneringen kon slechten en elk bedenkfel als krijgsgevangene kon brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, dat Hij het denkvermogen en het hoofd gezond kon maken, toen nam ik Hem voor dat alles aan. En vanaf toen ben ik vrij geweest van dit mentale onvermogen, en werk is rust geworden. Daarvoor schreef ik twee preken per week en het kostte me

¹ Het Engelse woord "mind" is hier vertaald met geest, niet in de zin van het diepste van het menselijk wezen, maar zijn mentale capaciteit.

drie dagen om er één klaar te krijgen. Maar nu heb ik talloze pagina's aan materiaal om voortdurend te kunnen schrijven, naast dat ik vele samenkomsten per week leid, en het is heerlijk eenvoudig voor me. De Heere heeft me mentaal geholpen, en ik weet dat Hij de Redder is van zowel ons denken als van onze geest².

Toen kwam ik erachter dat ik een besluiteloze wil had. Ik vroeg: "Kunt U voor mij een wil zijn?" Hij zei: "Jazeker, Mijn kind, het is God die zowel het willen als het werken in je werkt." Toen leerde Hij me hoe en wanneer ik vastberaden moest zijn en hoe en wanneer ik toegeeflijk moest zijn. Veel mensen hebben een besluitvaardige wil, maar weten niet hoe ze door moeten zetten op het juiste moment. Zo kwam ik ook tot Hem voor kracht voor Zijn werk en voor alle hulpmiddelen om Hem te dienen, en Hij heeft me nooit in de steek gelaten.

En zo wil ik zeggen dat, als dit kostbare geheim van 'Christus in u' u helpt, u het kunt krijgen. Maak er beter gebruik van dan ik! Voor mijn idee ben ik pas begonnen om te leren hoe goed het werkt. Neem het en ga door met het uit te werken, de komende tijd en in de eeuwigheid: Christus, van Wie wij allen hebben ontvangen zelfs genade op genade, door Wie wij gaan van kracht tot kracht, van heerlijkheid tot heerlijkheid, van nu af aan tot zelfs in de eeuwigheid.

² Hier wordt het Engelse woord "spirit" gebruikt.

HIMSELF

*Once it was the blessing, Now it is the Lord;
Once it was the feeling, Now it is His Word.
Once His gifts I wanted, Now the Giver own;
Once I sought for healing, Now Himself alone.
Once 'twas painful trying, Now 'tis perfect trust;
Once a half salvation, Now the uttermost.
Once 'twas ceaseless holding, Now He holds me fast;
Once 'twas constant drifting, Now my anchor's cast.
Once 'twas busy planning, Now 'tis trustful prayer;
Once 'twas anxious caring, Now He has the care.
Once 'twas what I wanted, Now what Jesus says;
Once 'twas constant asking, Now 'tis ceaseless praise.
Once it was my working, His it hence shall be;
Once I tried to use Him, Now He uses me.
Once the power I wanted, Now the Mighty One;
Once for self I labored, Now for Him alone.
Once I hoped in Jesus, Now I know He's mine;
Once my lamps were dying, Now they brightly shine.
Once for death I waited, Now His coming hail;
And my hopes are anchored, Safe within the veil.*

Geopende ogen voor Jezus Zelf

Dr. Andrew Murray

Ik wil graag de woorden uit Lukas 24 vers 31 als leidraad gebruiken voor mijn boodschap. *“En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem.”* Uit de geschiedenis van de Emmaüsgangers blijkt dat het helaas mogelijk is om Jezus Zelf met ons te hebben – en dit toch niet te weten. Ook blijkt dat het mogelijk is om te preken over of te luisteren naar de waarheid van Jezus Zelf en Hem tóch niet te kennen! Ik kan u niet vertellen welk een diepe indruk deze gedachte op mij maakt.

Deze discipelen, van wie Lukas spreekt, hadden een zeer gezegende tijd met Jezus doorgebracht. Als zij echter waren weggegaan voordat Hij Zich op die avond aan hen geopenbaard had, zouden zij nooit de zekerheid hebben gehad dat het *Jezus Zelf* was. Hun ogen waren “gebonden” of “belemmerd”, zodat zij Hem niet herkenden. Dat is helaas de toestand, waarin zeer velen in de Kerk van Christus verkeren. Zij weten dat Christus uit de doden is opgestaan. Zij geloven en hebben vele malen gezegende ervaringen met de Opgestane gehad. Vaak

*Voor een dode Christus
moet ik alles doen,
een levende Christus
doet alles voor mij!*

zijn zij op een conferentie of tijdens hun stille tijd op een bijzondere wijze door God bezocht, zodat hun harten “brandende” in hen waren. En toch is het mogelijk om met brandende harten blind te zijn voor Jezus Zelf. Als u mij vraagt wat ik verlang dat “dé” grote zegen van deze conferentie zal zijn, dan is dit mijn antwoord: dat wij niet alleen over Jezus Zelf zullen denken en spreken en in Hem geloven, maar dat wij allen zullen komen, waar deze discipelen gekomen zijn: *“en zij kenden Hem.”* Daarin ligt alles opgesloten! Wanneer ik de geschiedenis van deze discipelen op de weg naar Emmaüs lees, vind ik daar vier stadia van het christelijk leven. Let maar eens goed op! Hoe begonnen zij op de morgen van die dag?

1. Een onwetend hart

Met bedroefde en bezorgde harten. Zij meenden dat Jezus dood was. Zij wisten niet dat Hij levend was. In diezelfde toestand verkeren veel christenen. Zij zien op naar het kruis en worstelen om Christus te vertrouwen, maar zij hebben nog nooit het geluk leren kennen van het geloven dat er een levende Heiland is, die àlles voor hen doet. Het is altijd weer dat woord van de engel tot de huilende vrouwen: *“Wat zoekt u de Levende bij de doden?”* Wat is het verschil tussen een *dode* Christus die deze vrouwen gingen zalven en een *levende* Christus? De discipelen waren die morgen met een bedroefd hart begonnen. Ik denk dat zij die nacht geen oog hebben

dicht gedaan. Hoe vreselijk waren zij teleurgesteld! Zij hadden gehoopt dat Jezus de Verlosser van Israël zou zijn; en zij hadden Hem de vervloekte kruisdood zien sterven. Op de morgen van de eerste dag van die week waren zij met verslagen harten opgestaan. Het is niet te zeggen hoe bedroefd zij waren.

Zo leven nu ook veel christenen! Zij doen hun best in Jezus te geloven en Hem te vertrouwen en op Hem te hopen, maar zij kennen geen blijdschap. Waarom niet? Omdat zij niet weten dat er een levende Christus is die Zichzelf aan hen wil openbaren.

2. Een ongelovig hart

Dan is er vervolgens een tweede toestand van het hart, die door Christus als volgt wordt aangeduid: *“Traag van hart, omdat u niet gelooft.”* Zij hadden een hoogstbelangrijk bericht van enkele gelovigen vernomen. Zij vertellen het aan de Onbekende, die daar met hen mee wandelt: *“En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en troffen het ook zo aan als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.”* En daarop antwoordt Christus hun: *“O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!”*

Er zijn ongetwijfeld christenen op deze conferentie die gehoord hebben en die weten dat zij niet alleen moeten

geloven in een *gekruisigde*, maar ook in een *levende* Christus. Zij doen ook hun best zich dat toe te eigenen, maar zij ontvangen er geen zegen door. Waarom niet? Omdat zij verlangen te *voelen* in plaats van te *geloven*. Zij willen ervoor “werken”. Ze proberen het met inspanning te verkrijgen en vast te grijpen – in plaats van stil neer te knielen en in Christus, de *levende* Jezus, te geloven. Die alles voor hen doen wil en doen zal. Dat noemde ik het *tweede* stadium. Het eerste was dat van de *onwetendheid*, het tweede is dat van het *ongeloof*, van het *twijfelende* hart, dat de heerlijke waarheid niet indrinkt dat Jezus leeft.

3. Een brandend hart

Dan is er nog een derde stadium, een derde trap: het brandende hart. Jezus kwam tot de beide discipelen op de weg naar Emmaüs. Nadat Hij hen bestraft had als “*onverstandigen en tragen van hart*”, begon Hij hun de

Er is een groot verschil tussen een brandend hart, dat na een poosje weer koud wordt en de gezegende openbaring aan mijn hart en leven van Jezus Zelf.

Schriften te openen en te spreken van al de wonderlijke dingen die de profeten voorgezegd hadden. Toen werden hun ogen geopend en begonnen zij de Schrift te verstaan. Toen zagen zij de waarheid dat de opstanding van Christus door die heilige mannen, ja door God Zelf geprofeteerd was. Terwijl Hij sprak

ging er van Hem, de Opgestane, een machtige invloed uit, die op en in hen bleef. En toen begonnen zij te voelen dat hun harten van vreugde en blijdschap brandden.

Toch is er nog iets heerlijkers voor u verkrijgbaar en weggelegd! U zegt misschien vaak: “Dat brandende hart, ja dat is het dat wij moeten hebben!” Maar God beware u om daarmee tevreden te zijn! U kunt dat derde verkregen hebben – een brandend hart – en toch nog iets missen: *de openbaring van Christus Zelf*. De discipelen hadden nu een gezegende ervaring van Zijn goddelijke macht genoten, maar *Zichzelf* had Hij nog niet aan hen geopenbaard. Hoe vaak gebeurt het op conferenties en in kerken, tijdens samenkomsten en in gemeenschap met kinderen van God dat onze harten “brandende in ons” zijn. Dat zijn kostbare ervaringen van Gods genade en van de Geest van God, maar tóch ontbreekt er nog iets. Wat dan? Jezus Zelf is werkzaam aan ons geweest, de macht van Zijn opstandingsleven heeft ons aangeraakt, maar wij kunnen niet zeggen: “Ik heb Hem ontmoet. Hij heeft Zich aan mij bekend gemaakt.” Mijn Zaligmaker, Die voor mij zorgt en dag aan dag mij zegent en bewaart. En dat is het *vierde* stadium: *het bevredigde hart*.

4. Het bevredigde hart

O mijn broeder, mijn zuster, dat is het wat ik voor u verlang en wat u – daar ben ik zeker van – ook voor uzelf

het allermeeste verlangt. Ja, dat verlang ik voor mijzelf! “Heere Jezus, laten wij U toch mogen kennen in Uw goddelijke heerlijkheid als de Opgestane, als onze Jezus, onze machtige Geliefde!” Indien er hier vanavond bedroefde mensen zijn die dit niet kunnen aannemen en die zeggen: “Ik heb die vreugde van de ziel nog nooit leren kennen!”... luister dan goed, broeders en zusters, want wij willen u juist op deze conferentie zeggen hoe u dat leren kunt. Al onze bijeenkomsten zullen zich rondom dat ene thema bewegen. Evenals het kleine kind leeft in de armen van zijn moeder, en opgroeit onder de ogen van zijn moeder, precies zo is het mogelijk dat u iedere dag en elk uur van uw leven in gemeenschap met die heilige Jezus bent. Hij zal het voor u doen. Komt en laat uw bedroefde harten beginnen te hopen!

Hij wil zich aan u openbaren. Hij heeft het gedaan aan Zijn discipelen en Hij zal het ook aan ons doen. Misschien zijn er op dit moment in ons midden, die ondanks al hun bezorgdheid en vragen, nog altijd moeten zeggen: “Ik heb nog *niet* gekregen, wat ik dringend nodig heb.” Vrienden, als u uw hart open stelt en alles opgeeft om slechts eenvoudig te geloven en Hem te laten doen wat Hij verlangt te doen, dan zal het komen. Ja, God zij geloofd, dan zal het komen! *Jezus zal Zichzelf openbaren! Hij zal Zichzelf bekendmaken!*

Misschien hebt u al dat brandende hart en kunt u ook getuigen van gezegende ervaringen. Maar tóch knaagt

er nog een worm aan de wortel. Die ervaringen zijn niet blijvend en uw hart is zo veranderlijk. Kom, lieve broeders en zusters en volg Jezus na! Laten wij allen tot Hem zeggen: "Dierbare Heiland, openbaar *Uzelf* aan ons zodat wij *Uzelf* mogen kennen! Wij verlangen niet alleen te drinken van het levende water, wij hebben de Fontein nodig. Wij verlangen niet alleen af en toe in de schijnwerper te gaan staan. Nee, wij hebben de *Zon van de gerechtigheid Zelf* in onze harten nodig. Wij verlangen niet alleen U te kennen als Degene die ons heeft aangeraakt en onze harten heeft verwarmd en ons gezegend heeft, maar wij hebben U, de onveranderlijke Jezus Zelf nodig. Die in onze harten woont en bij ons blijft tot in eeuwigheid!"

Wij verlangen niet alleen te drinken van het levende water, wij hebben de Fontein nodig.

En nu kom ik tot de vraag die ik u vanavond ernstig voor wil houden.

Aan wie wil Jezus Zichzelf openbaren?

Onder welke voorwaarden openbaart onze gezegende Heiland Zichzelf? Of – om het anders uit te drukken – aan wie wil de Heere Jezus Zichzelf openbaren? Wij hoeven deze discipelen slechts aandachtig te bekijken om het antwoord op die vraag te weten.

Dan zien wij in de allereerste plaats dat Christus Zich aan de discipelen openbaarde, **die alles voor Hem hadden**

opgegeven. Hij had tot hen gesproken: “Verlaat alles en volg mij.” Zij *hadden* dat ook gedaan. Ondanks en met al hun zwakheid en ongeloof, volgden zij Jezus toch tot het einde. Hij kon tot hen zeggen: “*Gij zijt het, die steeds bij Mij gebleven zijt in Mijn verzoeken. En Ik beschik u het Koninkrijk, gelijk Mijn Vader het Mij beschikt heeft, opdat gij aan Mijn tafel eet en drinkt in Mijn Koninkrijk*” (Luk. 22:28-30a). Zij waren geen volmaakte mensen, maar zij zouden toch graag voor Hem gestorven zijn. Zij hadden Hem lief, gehoorzaamden Hem en volgden Hem. Zij hadden alles verlaten en Hem drie jaar lang trouw gevolgd.

Als u mij nu vanavond vraagt: “Zeg mij, wat verlangt Christus van mij opdat ook ik van Zijn wondervolle tegenwoordigheid zal mogen genieten. Zeg mij, wat voor soort mens moet het zijn, aan wie Christus Zich ten volle zal kunnen openbaren?” – dan antwoord ik u: “*Een mens, die bereid is alles te verlaten om Hem te volgen.*” Als Christus Zich geheel en al aan mij zal kunnen geven, moet Hij weten dat Hij mij geheel en al voor Zichzelf heeft. Ik vertrouw dat God ons in de loop van deze conferentie deze gunst zal schenken dat er woorden gesproken zullen worden van toewijding en overgave. Niet alleen van alle *verkeerde* dingen, maar ook van veel *geoorloofde* dingen. Ja, als het nodig is zelfs van het *eigen* leven. Getuigenissen die ons helder en duidelijk doen begrijpen welke eisen Jezus aan ons stelt.

U weet dat het motto van onze Algemene Kaapsche Zendingsvereniging is: “*God eerst.*” In zekere zin is dat wel een mooi motto, maar toch ben ik er niet helemaal tevreden mee, omdat het vaak verkeerd wordt begrepen. “*God eerst*” kàn uitgelegd worden: God nummer één, ik nummer twee en wat anders weer nummer drie en vier. God komt dan wel vooraan, maar Hij wordt dan toch één van de *vele* machten, die er in ons leven zijn – en die plaats verlangt God *niet*. De betekenis van deze woorden “*God eerst*” is God boven alles en al. Wat Christus verlangt is dat wij gewillig zijn alles op te geven, ons onvoorwaardelijk aan Hem te onderwerpen om van Hem te leren wat we zeggen en doen moeten. Dat is het eerste kenmerk van de mens tot wie Christus komen zal. Wie is bereid vanavond zijn hand op te steken en te zeggen: “Heere Jezus, ik geef *alles* op? Ik *heb* alles opgegeven? Openbaar Uzelf aan mij?”

O broeders en zusters, aarzel *niet*: spreek het *nu* in uw hart uit en laat deze conferentie een tijd mogen zijn, waarin menig offer gebracht wordt aan de voeten van het gezegende Lam van God!

Er is nog een tweede punt. Het eerste was: dat u alles opgeeft om Hem te volgen, alles verloochent in gehoorzaamheid aan Hem, om een leven te leiden in eenvoudige liefde

Wat Christus verlangt is dat wij gewillig zijn alles op te geven, ons onvoorwaardelijk aan Hem te onderwerpen om van Hem te leren wat we zeggen en doen moeten.

en volgzzaamheid. Maar er is nog iets nodig voor een mens die deze *volle* openbaring van Christus ontvangen wil: ***Hij moet overtuigd zijn van zijn ongelooft.*** *“O onverstandigen en tragen van hart, dat u niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben.”*

Mijn broeders en zusters, als wij op deze avond eens een juist zicht konden krijgen op de berg van ongelooft, op dit moment in veel harten aanwezig. Een ongelooft in de harten van kinderen van God dat de deur voor Christus sluit! Wat zouden wij verwonderd en beschaamd zijn...

Waar geen ongelooft, maar geloof is, komt Christus onfeilbaar binnen. Hij kan niet anders doen dan helpen waar een levend, oprecht hart vol geloof is. Wanneer het hart open en toebereid en vol van geloof is, komt Christus daar even zeker en even natuurlijk als het water dat naar een lage plaats vloeit. Er zijn mensen, die zeggen: “Ik heb mij aan de Heere Jezus gegeven. Ik heb het vaak gedaan. Ja, door Zijn genade doe ik het dagelijks en God weet hoe ernstig en eerlijk ik het doe. Ik heb Gods antwoord erop gekregen. God heeft mij gezegend.” Wàt staat hun dan toch nog in de weg? *Zij zijn niet overtuigd van hun ongelooft!* *“O onverstandigen en tragen van hart dat u niet gelooft!”*

U weet wat Christus eens gezegd heeft over de man, die tot zijn broeder zegt: “Gij dwaas!” Hoe hard, hoe ontzettend klinkt het wat de Heiland van zo iemand zegt!

Zó ook hier. Ook hier kan de tere-liefhebbende Zoon van God geen ander en geen zachter woord vinden om tot Zijn discipelen te zeggen: “Gij dwazen, gij onverstandigen en tragen van hart om niet te geloven!” Als u werkelijk verlangt dat de Heere Jezus u die volle openbaring van Zichzelf zal schenken, bent u dan gewillig te erkennen dat u een dwaas bent, omdat u nog nooit waarachtig en ten volle in Hem geloofd hebt?

“O Heere Jezus, het is mijn eigen schuld. U bent verlangend mij in bezit te nemen! U komt met Uw trouwe beloften, wachtend om Uzelf aan mij te openbaren!”

Hebt u ooit gehoord van iemand, die een ander lief had, maar geen verlangen kende zich voor hem open te stellen? Christus verlangt ernaar Zichzelf te openbaren, maar Hij kàn dat niet vanwege ons ongelooft. O moge God ieder van ons vanavond en gedurende deze gehele conferentie, overtuigen van zijn of haar ongelooft, opdat wij, volkomen beschaamd en verbroken, zullen uitroepen: “O, mijn God, wat is dat toch voor een ongelovig hart, dat ik in mij omdraag. Waarom schuif ik een grendel voor de deur, zodat Christus niet binnen kan komen? Mijn ogen zijn zo verblind dat ik Jezus niet zien kan, al is Hij nog zo dichtbij! Hij is nu al een jaar of tien, twintig met mij bezig geweest. Van tijd tot tijd maakte het mijn hart binnenin mij brandende en schonk het mij vreugde. We genoten een beetje van Zijn liefde en genade. Ondanks dit alles heb ik geen openbaring

van Hemzelf ontvangen, waardoor Hij geheel en al bezit van mijn hart kon nemen en onafgebroken in mij kon wonen!”

Vrienden, moge God ons overtuigen van ons ongelooft! Laten wij toch geloven, want alle dingen zijn mogelijk voor degene, die gelooft. Dat is Gods eigen woord! Deze zegen, deze openbaring van Jezus Zelf kunnen slechts zij ontvangen, die geleerd hebben te geloven en Hem te vertrouwen.

Er is nog een derde kenmerk van hen, tot wie deze bijzondere openbaring van Christus kan komen. **Zij rusten niet voor zij haar verkregen hebben.** U kent de Paasgeschiedenis. Hun harten waren brandende toen zij naar Emmaüs gingen en Jezus een poosje met hen gesproken had. Toen zij Hem uitnodigden deed de Heere Jezus Christus of Hij verder wilde gaan. Hij stelde hen op de proef. Als zij Hem hadden toegelaten rustig verder te gaan, als zij tevreden waren geweest met de ervaring van het brandende hart, zouden zij iets verloren hebben dat oneindig beter was. Maar zij waren daar niet mee tevreden. Zij wilden die avond niet naar de discipelen teruggaan en zeggen: “O wat een gezegende middag hebben wij gehad. Wat een wondermooie les hebben wij gehad!” Nee, juist dat brandende hart en die gezegende ervaring deden hen zeggen: “Heere, blijf bij ons!” Vervolgens dwongen zij Hem binnen te komen! Dat herinnert mij altijd aan de geschiedenis van Jakob. “Ik laat U niet

gaan tenzij God mij zegent.” Dat is de geestelijke gezindheid die ons voorbereid voor de openbaring van Jezus.

O lieve vrienden, is dat de geestelijke gezindheid geweest, waarin wij hebben uitgezien naar die wonderbare zegeningen, waarvan wij hebben gehoord?

“O mijn Heiland, hoewel ik het niet versta, hoewel ik het niet kan vastgrijpen, hoewel alle moeite die ik doe geen resultaat geeft, ik wil U niet laten gaan! Als het mogelijk is voor een zondaar op aarde Jezus elke dag te bezitten, elk uur, elk ogenblik, zodat de kracht van de opstanding in zijn hart woont, uit hem naar buiten schijnt, hem vervult met liefde en vreugde, lieve Heiland, dan verlang ik dit ook te hebben!”

Elke gelovige heeft de volle persoonlijke openbaring nodig van een persoonlijke Christus, die in hem woont als Heere, als zijn algeheel bezit.

Spreekt u zo? Als dat zo is, kom dan en zeg óók: “Heere Jezus, ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent!” Men vraagt vaak: “Wat is toch de oorzaak van het zwakke leven van zoveel christenen? Waar ligt het aan?” Zoals velen van u weten hebben wij de laatste twee dagen ook een andere conferentie gehad. Wij hebben daar gisteren gesproken over ‘het werk voor God’ en vandaag over ‘de kracht om voor God te kunnen werken’. En bij veel van hetgeen gisteren en vandaag gezegd is, werd de gedachte voortdurend naar voren gebracht:

“Hoe weinig beantwoordt de Gemeente aan Christus’ roepstem! Hoe weinig beantwoordt de Gemeente aan wat Christus verlangd dat zij zijn zal!” Herhaaldelijk werd de vraag gesteld: “Wat is toch de oorzaak van al die verwarring?”

Verschillende antwoorden werden gegeven. Maar toen ik gisteren naar al die woorden luisterde, zei mijn hart: er is een antwoord, of liever er is één antwoord, dat alle andere antwoorden omvat, en wel dit: *‘Elke gelovige heeft de volle persoonlijke openbaring nodig van een persoonlijke Christus, die in hem woont als Heere, als Zijn algeheel bezit.’*

Wat was het dat de discipelen, toen Jezus op aarde was, onderscheidde van andere mensen? Hij riep hen bij hun visnetten en hun eigen huizen vandaan en vergaderde ze rondom Zich en zij kenden Jezus. Hij was hun Meester. Hij bewaakte hen en zij volgden Hem. En wat is het dat een onderscheid moet maken tussen Christus’ discipelen – ik spreek *niet* van mensen, die “hopen” eens in de hemel te komen, maar van Christus’ overgegeven en volkomen toegewijde discipelen – en tussen andere mensen? Het verschil is dat zij in gemeenschap leven met Jezus, elk uur van de dag. Evenals Jezus Christus – toen Hij op aarde was – in staat was deze mensen drie jaar lang (dag aan dag) te bewaren, zo is Christus nu in de hemel ook in staat dit te doen. Toen Hij nog op aarde was, kon Hij echter niet met elke christen de nauwste

gemeenschap hebben en houden. God zij geloofd dat dit nu wel mogelijk is!

U kent de tekst uit de brief aan de gelovigen te Efeze: *“Hij die nedergedaald is, Hij is het ook die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.”*

Waarom voer onze Heere Jezus op naar de hemel, ver van het aardse leven? Omdat het leven op aarde beperkt is tot een bepaalde plaats. Maar het leven in de hemel is een leven zonder grenzen en aan geen plaats gebonden. Christus werd in de hemel opgenomen, opdat Hij door de macht van de alomtegenwoordige God in staat zou zijn iedere afzonderlijke mens te vervullen en altijd met hem te zijn. Dàt verlangt mijn hart door het geloof tot werkelijkheid te maken. Dat is mogelijk, dat is beloofd, dat is mijn geboorterecht. O ik verlang het boven alles te bezitten en ik verlang door de genade van God te zeggen: “Heere Jezus, ik wil niet rusten vóórdát U Uzelf volkomen aan mij hebt geopenbaard.”

Christus is in staat om elke gelovige elk ogenblik in de nauwste gemeenschap te brengen en te houden.

Er zijn vaak zeer gezegende ervaringen in het christelijk leven van wat ik noemde het *derde* stadium, het stadium van het “brandende hart”. Weet u wat nog een ander groot kenmerk van dit stadium is? Een verlangen naar en vreugde in Gods Woord. Hoe kregen de discipelen hun brandende hart? De Schriften gingen op wonderbaarlijke

manier open. Christus' uitleg maakte alles anders. Die oude Bijbel werd geheel nieuw voor hen en zij zagen wat zij er voorheen nog nooit in gezien hadden. Zij konden niet anders dan dankbaar zijn, voor het wonderbare, hemelse onderwijs van die Onbekende.

Er zijn veel christenen, die ervan overtuigd zijn dat het beste uur van de dag die tijd is wanneer zij met de Bijbel bezig zijn. Ze houden ervan om nieuwe dingen te ontdekken. En evenals een zoeker naar diamanten blij is wanneer hij een fraaie steen gevonden heeft, of een goudgraver wanneer hij een nootje echt, zuiver goud ontdekt heeft, verheugen zij zich wanneer zij in de Bijbel weer eens een mooi gedeelte hebben gevonden, waarop zij dan weer kunnen teren. En toch moeten zij erkennen dat, ondanks al hun belangstelling voor Gods Woord – en met al de blijdschap, die het geeft in hun hart – zij toch weer een zeker gebrek, een zekere leegte bij zichzelf bespeuren, wanneer zij weer met hun aardse bezigheden verder gaan.

Vrienden, wij moeten in plaats van al die ontelbare zegeningen, die Jezus van tijd tot tijd schenkt, komen tot die gezegende ervaring dat Jezus Zichzelf bekend maakt. Jezus Zelf is gewillig Zichzelf bekend te maken. Als ik u zou vragen: "Is dat het niet, wat u en ik nodig hebben en waar velen van ons naar verlangen?" dan ben ik zeker dat u antwoordt: "Ja, dat is het wat wij boven alles nodig hebben!" Vrienden, stelt u duidelijk

voor ogen welk een zegen daaruit voortvloeit! Wij zingen zo graag van de vrede die Jezus geeft, maar hoe kan die verlangde vrede voor ons bewaard blijven en ons blijvend bezit worden? Alleen door de tegenwoordigheid van Christus, Die die vrede brengt! Toen de storm de discipelen door de schuimende golven dreigde te vernietigen, was het de tegenwoordigheid van Christus Zelf die hun rust en vrede schonk.

O christenen, hebt u behoefte aan vrede en geluk? Dan moet u *Jezus Zelf* hebben.

U spreekt van zuiverheid van hart, u spreekt van reiniging van de ziel, u spreekt van bevrijding van zonde... God zij geloofd, er is bevrijding en reiniging, wanneer de levende Jezus komt en u macht geeft. Dan hebben wij die Zelf-openbaring van de opgestane Christus, die hemelse Christus die op de troon Zichzelf aan ons bekend maakt en mededeelt. Dat is het geheim van ware reinheid en van blijvende kracht. Vanwaar komt de kracht die zoveel kinderen van God toch onmiskenbaar bezitten? Van de blijdschap van een persoonlijke vriendschap met Jezus.

Als deze discipelen naar de andere discipelen waren gegaan met hun brandende harten hadden zij u kunnen vertellen van de wonderlijke dingen. Dingen die een onbekend, maar rijk-gezegend Man – hun over de Schriften had gezegd. Hij opende de Schriften voor hen. Zij hadden echter niet kunnen zeggen: “Wij hebben Jezus ge-

zien!" Zij hadden misschien kunnen zeggen: "Jezus moet beslist nog leven, wij zijn er zeker van", maar dat zou de

*Het is Christus, de
Opgestane, die in een
nieuw leven binnenkomt.
Zijn opstandingsleven is
geheel verschillend van
Zijn leven voor Zijn dood.*

anderen niet tevredengesteld hebben, want zij konden niet zeggen: "Wij hebben Hem gezien, Hij heeft Zichzelf aan ons geopenbaard!"

Wij zijn allen dankbaar voor Christus te mogen werken, maar er gaat een klacht door de verschillende

kerkelijke gemeenten, van de dienaren op de preekstoel af tot de geringste medewerker toe. De klacht gaat over het gebrek aan vreugde en het gebrek aan zegen. Laten wij ons ernaar uitstrekken dat tijdens deze conferentie het grote geheim zal worden geopenbaard dat de Heere Jezus Zelf tot ons komt en Zichzelf als onze Meester openbaart en tot ons spreekt.

Wanneer wij Jezus met ons hebben en wanneer wij iedere voetstap zetten met de gedachte dat Jezus wenst dat wij die doen – dat het Jezus is Die ons zendt en helpt – dan zal er gloed in ons getuigenis komen. Dan zal het ook andere gelovigen helpen om te begrijpen: "Ik zie wat mij tot dusverre ontbrak. Ik nam wel het Woord aan, ik ontving wel zegen en dacht ook het leven te ontvangen, maar ik was toch eigenlijk zonder de levende Jezus."

En als u nu vraagt: "Hoe zal deze openbaring komen?" Vriend, dat is het geheim dat niemand kan beschrijven,

dat Jezus voor Zichzelf houdt, maar het berust in de kracht van de Heilige Geest. Het is Christus, de Opge-
stane, die in een nieuw leven binnenkomt. Zijn opstan-
dingsleven is geheel verschillend van Zijn leven voor
Zijn dood. U weet wat u gelezen hebt: *“Zij herkenden
Hem.”* Hij openbaarde Zichzelf en toen onttrok Hij
Zich aan hun ogen. Was die Zelf-openbaring, dat her-
kennen van Christus nu zoveel waard, zo ontzaglijk be-
langrijk? Het ging toch in een ogenblik voorbij... O ja,
het was alles waard: hemel, eeuwigheid, letterlijk alles!
Waarom? Omdat Christus van nu af aan niet langer ge-
kend kon worden naar het vlees. Christus was voortaan
te kennen, openbaar en werkzaam in de macht van de
Geest die de kracht is van de Godheid, in de macht van
de Geest die onze harten vervult.
Christus zou voortaan leven in het
leven van de hemel.

*Christus kan door de kracht
van de Heilige Geest
Zichzelf aan ieder van ons
openbaren.*

God zij geloofd! Christus kan door
de kracht van de Heilige Geest
Zichzelf aan ieder van ons openbaren. Maar, o mijn
broeder, het is een geheime zaak tussen Christus en
uzelf. Neem deze zekerheid vanavond mee: *“En hun
ogen werden geopend en zij herkenden Hem.”* Geloof
dat deze woorden voor u zijn geschreven! En als u nu
zegt: “Ik heb die drie stadia, die drie trappen leren ken-
nen. De trap van het bedroefde hart, klagend dat ik geen
levende Christus kende. Ik heb de tweede trap gekend
van het hart dat traag is om te geloven, toen ik worstelde

met mijn geloof. En in de derde plaats ken ik nu de trap van het brandende hart, waarin tijden van grote vreugde en zegen zijn." Welnu, als u dat zeggen kunt, komt dan nú ook om die vierde trap te leren kennen, die van het *bevredigde hart*, van het hart, dat voor eeuwig blij is gemaakt. Van het hart dat de vreugde niet kan inhouden, maar terugkeert naar Jeruzalem om te getuigen: "Het is wáár! Jezus heeft Zichzelf aan mij geopenbaard. Ik weet het. Ik voel het met besliste zekerheid."

O broeders en zusters, hoe zal die openbaring ook tot u komen?

Jezus zal het u zeggen. Kom nu samen tot de Heere Jezus en spreek voor Zijn aangezicht uw eenvoudig, kinderlijk gebed uit. Dan zal ik, Zijn dienstknecht, u bij de hand nemen en tot u zeggen: "Kom nu, mijn werk is gedaan, ik heb gewezen op het Lam van God, de Opgestane, mijn werk is afgelopen." Laat nu ieder hier in de zaal vanavond komen in Jezus' heilige tegenwoordigheid en beginnen – indien u het nog nooit gedaan hebt – te pleiten: "O Heiland, laat ik toch deze zegening altijd in mij mogen hebben – Jezus Zelf mijn deel voor eeuwigheid!"

Kom, laat ons thans neerknielen in nederig gebed!

Jezus Zelf in ons tegenwoordig

Dr. Andrew Murray

U vindt mijn tekst dáár op de muur geschreven. *“Ziet, Ik ben met u al de dagen.”*

Ik had al een poos geleden gedacht om dat woord als richtlijn voor onze conferentie te nemen. En toen ik gisteravond een groot aantal jonge mensen zag opstaan die getuigenis aflegden van hun verlangen om zichzelf aan God te geven, toen dacht ik aan al de worstelingen en moeilijkheden en mislukkingen, waarover zij geklaagd hadden en wist dat velen van hen een heilig leven wenste te gaan leiden. Velen met het hart vol vrees dat zij weer zouden vallen, omdat er zoveel moeilijkheden en verzoeking en op hun zwakke karakter zouden afkomen. Toen verlangde mijn hart in staat te zijn hen in zülke eenvoudige woorden te zeggen, zodat zelfs een kind ze zou kunnen verstaan, wat het geheim is van het christelijk leven.

En toen dacht ik dat er niets beters te vinden was dan hen dit voor te houden: *de tegenwoordigheid van Jezus is hét geheim, de kracht en de vreugde van de christenen*. En toen dacht ik: misschien zal het mij gegeven worden die heerlijke, hemelse, Goddelijke Heere Jezus

zó aan hen te tonen, dat zij Hem kunnen zien in Zijn glorie. Misschien kan het mij geschonken worden hun ogen te openen voor de waarheid dat er een Goddelij-

*Ik mag de verheerlijkte
Christus in de glorie
van de troon van God
in mij hebben, de
almachtige Christus,
de alomtegenwoordige
Heiland.*

ke, almachtige Christus leeft die werkelijk in het hart komt en Zijn belofte vervult: “Ik zal komen en woning bij u maken en u nooit meer verlaten.”

Mijn woorden kunnen dat heerlijke niet volbrengen. Dat weet ik wel. Toen dacht ik echter: “De Heere

Jezus kan mij wel gebruiken als een eenvoudige dienaar om zulke zwakken bij de hand te nemen, hen te bemoedigen en te helpen en tot hen te zeggen: “Kom, kom, kom toch in de tegenwoordigheid van Jezus en wacht op Hem, dan zal Hij Zichzelf aan u openbaren!” Ik bid God dat Hij Zijn kostbaar Woord zal gebruiken wanneer ik het voor dat doel vanavond tot u breng. Laten we samen bidden:

“O Heere Jezus, U bent de Levende op de troon van de heerlijkheid. U bent in dit gebouw tegenwoordig, geheimzinnig en Goddelijk tegenwoordig. U kent de wens van ieder hart. U hoort de kreet van meer dan één: “O Christus, U bent toch onze Heiland. Openbaar Uzelf in al Uw volheid, zodat wij U volkomen mogen kennen! O Christus, hoor naar de roepstem van hen die U mogen kennen! O Christus, hoor naar de roepstem van de nederige en verslagene en behoeftige! Kom

vanavond in ons midden, zegen ons en geef ons Uzelf. Geef ons Uzelf volkomen te kennen! Amen."

Nu wil ik beginnen enkele woorden te zeggen over deze wonderlijke tegenwoordigheid van de Heere Jezus. U weet dat, toen Hij op aarde was, Hij in lichamelijke gestalte bij Zijn discipelen was. Zij wandelden gezamenlijk de hele dag en 's nachts gingen zij in hetzelfde huis. Soms sliepen zij en aten en dronken zij met elkaar. Zij waren voortdurend bij elkaar. Die tegenwoordigheid van Jezus was de leerschool van Zijn discipelen. Zij waren met Hem verbonden in die wonderlijke uitwisseling van liefde – drie lange jaren achter elkaar. En door dat samenleven leerden zij Christus kennen. Christus onderwijst en verbetert hen en bereidt hen voor op wat zij later zouden ontvangen. En nu Jezus op het punt staat om heen te gaan, spreekt Hij tot hen: *"Zie, ik ben met u al de dagen tot aan het einde van de wereld."*

Wat een belofte! Even waarachtig als Jezus voor Petrus was in zijn boot, even reëel als Christus met Johannes aan tafel zat, even reëel kan ik Jezus Christus in mij hebben. Ja nòg inniger, nog waarachtiger! Zij hadden Christus alleen lichamenlijk bij zich, Hij was voor hen een mens apart, afgezonderd van henzelf. Maar ik mag de verheerlijkte Christus in de glorie van de troon van God in mij hebben, de almachtige Christus, de alomtegenwoordige Heiland. Wat een belofte! U vraagt mij: "Hoe is dat mogelijk?" Mijn antwoord is: Omdat Christus God

is en omdat Christus – na mens te zijn geworden – naar de troon en het hemelleven van God terugging.

En nu is – o heerlijk wonder! – die gezegende Christus Jezus met Zijn liefhebbende doorboorde hart; diezelfde gezegende Jezus Christus die op aarde leefde – nú de verheerlijkte Christus – in Gods glorie opgenomen. Deze verheerlijkte Christus kan in mij wonen en kan alle dagen met mij zijn! U vraagt: “Is dat nu werkelijk mogelijk? Is dat mogelijk voor een drukke zakenman? Is dat mogelijk voor een vrouw, geplaatst in een groot gezin met moeilijke gezinsomstandigheden? Is dat mogelijk voor een arm mens, vol van zorgen? Is dat echt mogelijk? Kan ik dan altijd aan Jezus denken?”

Dank de Heere, u hoeft niet altijd aan Hem te denken! U kunt een bankdirecteur zijn en al uw aandacht mag erop gevestigd zijn uw zaken goed te doen. Maar – God zij geloofd – terwijl ik al mijn aandacht moet besteden aan mijn dagelijkse plichten en aan deze wereldse za-

ken, wil Jezus aan mij denken en bij mij binnenkomen en voor mij zorgen.

Dat lieve kind, drie maanden oud, dat daar in moeders armen ligt te slapen ligt daar volkomen hulpeloos. De baby kent zijn moeder

nauwelijks. De zuigeling denkt helemaal niet aan haar, maar de moeder denkt wel aan haar kind. En dit is het

Hij zegt mij dat Hij komen wil in mijn hart, zodat ik een gelukkig christen, een heilig christen en een nuttig christen kan zijn.

gezegende geheim van de Goddelijke liefde. Jezus, de God-Mens, verlangt in ons te komen, in al de grootheid van Zijn barmhartigheid. En wanneer *Hij* bezit neemt van mijn hart, dan omhelst Hij mij in die Goddelijke armen en zegt tot mij: “Mijn kind, Ik, de Getrouwe, de Machtige, wil bij u blijven, wil over u waken en u alle dagen bewaren.” Hij zegt mij dat Hij komen wil in mijn hart, zodat ik een gelukkig christen, een heilig christen en een nuttig christen kan zijn.

U zegt alweer: “O indien ik dat maar kon geloven. Indien ik kon aannemen dat het mogelijk is Christus altijd bij mij te hebben – elk uur, elk ogenblik – terwijl Hij voor mij zorgt, hoe heerlijk zou dat zijn?” Mijn broeder, mijn zuster, lieve jonge mensen, die ik hier vóór mij zie. Dàt is nu juist letterlijk mijn boodschap aan u. Toen Jezus tot Zijn discipelen zei: “*Zie, Ik ben met u, al de dagen*”, meende Hij dat in de volheid van de Goddelijke alomtegenwoordigheid, die Hij als de verheerlijkte Christus bezit. In de volheid van de Goddelijke liefde die Hem vervult. En Hij verlangt vanavond zich aan u en aan mij te openbaren, wanneer wij Hem voorheen misschien nog nooit hebben gezien.

Bedenk nu eens een ogenblik welk een gezegend leven dat is: Altijd van de tegenwoordigheid van Jezus genieten! Is dat niet het geheim van echte vrede en diepste geluk? Wie verlangt er niet naar die gezegende toestand elke dag te bereiken en de gehele dag te voelen dat

Jezus over mij waakt en mij bewaard? Wat een vrede zou ik dan hebben in de zekerheid: Ik heb geen zorgen meer als Hij voor mij zorgt. Ik heb geen angst meer indien Hij mij beschermt. Uw hart zegt natuurlijk dat dit al te mooi is om waar te zijn en t  heerlijk om voor u bestemd te zijn, maar u moet wel zeggen dat d t het aller heerlijkste zou zijn... Voor allen die vrezen, dwalen of bezorgd zijn, heb ik een boodschap. Ik breng u de belofte van God dat het voor u en voor mij zo is! Jezus wil het doen! Als God is Hij ertoe in staat en als de Gekruisigde is Hij gewillig en verlangend om u in volkomen vrede te bewaren.

Dat is een wonderbare zekerheid. Het geheim van onuitsprekelijke vreugde. Dat is ook het geheim van heiligheid. **In plaats van inwonende zonden heb ik een inwonende Christus, die de zonde overwint.** In plaats van een inwonende dood, het inwonende leven: het licht en de liefde van de gezegende Zoon van God. Jezus is het geheim van alle heiligheid.

U herinnert u de tekst: *“Christus is ons geworden zowel gerechtigheid als heiliging  n verlossing”* (1 Kor. 1:30). Vergeet nooit dat het Christus Zelf is, Die onze heiliging is. Christus die tot mij komt, en de zorg van mijn gehele bestaan en karakter op Zich neemt; mijn gedachten en verlangens. Hij beheert mij helemaal! Hij is het die mij heilig maakt. Wij spreken over heiliging, maar weet u dan niet wat heiliging is? U hebt zoveel heiliging

als u van Christus ontvangen hebt. Want daar staat geschreven: Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, hebben allen dezelfde oorsprong (vert. Prof. Brouwer). Christus heiligt door Gods liefde in ons te brengen.

Herinnert u hoe Mr. Walton gisteren over die heerlijke tekst sprak: *“De Geest van de Heere bekleedde Gideon.”* Maar u weet dat er in het Nieuwe Testament een even heerlijk woord geschreven staat: *“Doet aan de Heere Jezus Christus”*, dat is: Bekleedt u met – hult u in – uw Heiland Jezus Christus. Wat betekent dat? Het betekent niet alleen dat een uitwendige gerechtigheid mij wordt toegerekend, maar dat ik mij kleden mag in het levende karakter en in de levende liefde van de levende Christus. *“Doet aan de Heere Jezus Christus.”* O wat een werk! Ik kan het niet doen, tenzij ik in het geloof versta dat ik Hem als een kled moet aantrekken. Dan bedekt Hij mijn gehele onreine wezen. Ik heb een levende Christus aan te doen, die gezegd heeft: *“Ziet, Ik ben met u al de dagen.”* Trek de plooiën maar dichter rondom u van dat kled van licht, waarmee Christus u wil sieren!

Kom nu en versta dat Christus **met u is; aan u is én in u** is. O doe Hem aan! En wanneer u dan op al Zijn eigenschappen let en Gods Woord aanneemt, laat dan die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was. En wanneer u dan bedenkt dat Hij gehoorzaam was tot de dood, dan

Vergeet nooit dat het Christus Zelf is, Die onze heiliging is.

zult u verstaan: Christus, de Gehoorzame. Christus, Wiens gehele leven alleen gehoorzaamheid was, is die Christus, die ik ontvangen heb en heb aangedaan. Hij wordt mijn leven en Zijn gehoorzaamheid rust op mij, totdat ik leer zeggen zoals Jezus deed: *“Mijn Vader, Uw wil geschiedde. Zie, ook ik kom om Uw wil te doen.”* Dat is óók het geheim om een stille, gezegende invloed te hebben door ons getuigenis en werk.

In de conferentie van de Hollandse kerk – aan het begin van deze week – kwam een gedachte tot mij, die ik hier voor u wil uitspreken. Er zijn veel dingen gezegd, die mooi en goed waren. Er werd gezegd wat wij moeten doen om de zonde te overwinnen en een beter leven te gaan leiden. Toen ik naar dat alles luisterde, dacht ik: Ja, dat is nu goed en duidelijk, maar velen vragen: ‘Hoe komt het toch dat het zo moeilijk is om gehoorzaam te zijn?’ ‘Hoe komt het toch dat ik zo dikwijls zondig?’ Wij zingen: *“O geheel de Uwe te zijn”*, en wij zingen dat ook met ons hele hart. ‘Hoe komt het nu dat diezelfde zingende mensen toch weer ongehoorzaam zijn?’ ‘Waar komt die ongehoorzaamheid toch vandaan?’

En dan luidt het antwoord: Dat komt hierdoor: dat ik probeer aan een verre, afwezige Christus te gehoorzamen! Daardoor komen Zijn bevelen niet met kracht tot mij. Maar zie nu wat ik in Gods Woord vind! Wanneer God iemand in Zijn dienst uitzendt dan heeft Hij eerst een ontmoeting met hem en spreekt hem moed in.

God verscheen aan Abraham zeven of acht keer. God sprak met hem en gaf hem dan de ene opdracht na de andere. Zó leerde Abraham Hem volkomen te gehoorzamen. God verscheen aan Jozua en aan Gideon én zij gehoorzaamden. Maar waarom gehoorzamen wij niet? Weet je hoe dat komt? Wij hebben te weinig vertrouwelijke omgang met Jezus. Maar wat wordt het heerlijk wanneer wij dit gezegende, hemelse geheim leren kennen. Christus is elke dag, elk uur, elke minuut met ons. Wat een vreugde wordt het dan voor ons Hem te gehoorzamen! Het is toch onmogelijk om Hem niet te gehoorzamen, terwijl wij wandelen in de zekerheid dat mijn Heere Jezus met mij is en rondom mij is. Begint u ook niet te verlangen en te zeggen: “Ja, dat is het wat ik moet hebben: de altijd blijvende tegenwoordigheid van Jezus?”

Er zijn sommige christenen, die niet ongehoorzaam willen zijn. Ze vervullen hun zondagse en door-de-weekse plichten zo getrouw mogelijk en bidden om genade en vrucht. Toch klagen ze over zo weinig zegen en zo weinig kracht. Waarom? Omdat er niet genoeg van de levende Jezus in hun hart is. Dat is een hoogst ernstige zaak, broeders en zusters! Er is een grote verscheidenheid van gaven onder dienaren en anderen, die van de Heiland spreken, maar ik ben ervan overtuigd dat de gaven van een mens geen maatstaf zijn voor wezenlijke kracht. Hiervan ben ik zeker dat God wel kan zien wat u of ik niet kunnen zien. Naarmate een mens werke-

lijk de Geest en de tegenwoordigheid van Jezus in zich heeft, komt er ook een onzichtbare, stille, gezegende invloed uit hem voort. Die geheimzinnige invloed is de heilige tegenwoordigheid van Jezus.

“Ziet, Ik ben met u al de dagen.”

Waarom gehoorzamen wij niet? Omdat wij zo weinig vertrouwelijke omgang met Jezus hebben.

Als ik nu duidelijk genoeg gezegd heb welk een aantrekkelijke, gezegende zaak het is in die heilige tegenwoordigheid van Jezus te leven, laat mij dan nú een antwoord mogen geven op de vraag, die in meer dan één hart opkomt: “Zeg mij hoe ik deze heerlijke, blijvende tegenwoordigheid van Jezus kan verkrijgen? En wanneer ik haar gekregen heb, hoe kan ik haar dan behouden? Indien ik die bezit, heb ik àlles verkregen wat ik op deze conferentie kon verlangen te ontvangen. Dan is Jezus mij zeer dicht nabij gekomen. Ik heb geprobeerd mij niet te hechten aan de sprekers of aan iets, dat mij zou kunnen hinderen. Ja, ik had mijn Heiland vlak bij mij. Maar... hoe kan ik nu weten dat Hij altijd met mij blijven zal?”

Ik wil enkele gedachten daarover met u delen.

Hoe kan ik Jezus tegenwoordigheid blijvend genieten?

Indien u de Heiland vroeg: “Gezegende Heere Christus, wat moet ik doen om Uw nooit falende tegenwoordigheid te genieten?” dan zou Zijn eerste antwoord zijn:

“Geloof alleen! Ik heb het u dikwijls gezegd, maar u hebt het slechts gedeeltelijk verstaan en ik wil het daarom nog eens herhalen: **“Mijn kind, geloof alleen!”** Dat is alleen door het geloof mogelijk, mijn vrienden! Mr. Jackson sprak gisteren woorden over het geloof. Maar dat is een onderwerp, waarover men nooit te veel kan zeggen. Laat mij nog enkele woorden over het geloof mogen zeggen.

Wij spreken soms over het geloof als een vertrouwen en het is kostbaar de mensen te zeggen dat geloven vertrouwen is. Maar wanneer zij dan beweren, zoals soms gebeurt, dat het alleen vertrouwen is, dan is dat toch onjuist. *Geloof omvat veel meer dan vertrouwen.* Alleen dat is “geloof”: dat ik de onzienlijke, de onzichtbare God leer kennen en ik Hem mag zien. Geloof is mijn geestelijk oog voor de Onzienlijke en de hemelse rijkdom. U doet vaak uw best in God te “geloven” en het lukt niet. Waarom? Omdat u niet eerst de voldoende tijd hebt genomen om God te zien.

Hoe kunt u God ten volle vertrouwen voordat u Hem hebt ontmoet en kent? U vraagt nu: “Wáár moet ik dan beginnen?” U moet beginnen door u met vertrouwen tegenover God te plaatsen in de houding van stille aanbidding en Hem vragen of een gevoel van Zijn grootheid en van Zijn tegenwoordigheid over u zal komen. U moet Hem vragen om uw hart te bedekken met Zijn heilige tegenwoordigheid. Stel uw hart open voor de

tegenwoordigheid van een almachtig en altijd bemin-
nend, een onuitsprekelijk liefhebbend God. Neem de
tijd om Hem te verheerlijken als de Almachtige. Laat
het op je inwerken dat diezelfde macht die de wereld
schiep en die Jezus uit de doden opwekte op dit ogen-
blik in uw hart werkzaam is. Wij hebben daarvan helaas
de ervaring niet ... omdat wij niet geloven. Wij moeten
tijd nemen om dit te geloven.

Jezus zegt: "Mijn kind, sluit uw ogen voor de wereld en
sluit al die gedachten over godsdienst en vroomheid en
heerlijke ervaringen buiten uw hart. Begin in God Zelf
te geloven." Dat is het eerste artikel van onze geloofs-
belijdenis. "Ik geloof in God." Door te geloven open ik
mijn hart om deze heerlijke God te ontvangen en dan
buig ik mij neer en aanbid. En dan wanneer ik geloof,
zie ik opwaarts en aanschouw het Lam op de troon en
ik geloof dat de almachtige kracht van God in Jezus
Christus is... juist om Zijn tegenwoordigheid aan mijn
hart te openbaren.

Waarom zijn er twee op de troon? Is God dan niet ge-
noeg? Het Lam van God is op de troon in het belang van
u en mij. Het Lam op de troon is Christus Zelf, met God-
delijke macht bekleed... om bezit van mij te nemen.
Is dat niet om te duizelen, om dronken te worden van
heerlijkheid? Beseft u dat u de werkelijkheid daarvan
hedenavond kunt ontvangen? En dat u blijvend dit àlles-
verkrijgende-geloof kunt bezitten?

“Heere Jezus, ik geloof in Uw heerlijkheid, ik geloof in Uw almacht, ik geloof in Uw kracht die in mij werkt. Ik geloof in Uw levende, liefhebbende tegenwoordigheid, Uzelf openbarend in Goddelijke majesteit.”

Vermoeit u niet meer met allerlei gevoelens en ervaringen. Windt u niet op tot pogingen en beloften. Houdt u alleen aan de genade vast, de genade die u in deze ogenblikken wordt aangeboden. Dan zult u het veel eenvoudiger en gemakkelijker vinden enkel te geloven en te zeggen: “Ik ben er zeker van dat Hij àlles voor mij is.” Denk en spreek niet over uzelf, maar bedenk wie Jezus voor u is! En vergeet het niet: enkel geloven, àltijd geloven, niets dan geloven! Geloven van de morgen tot de avond! Elke ademhaling moet in het geloof zijn. Ja dat is letterlijk wáár. De Heere Jezus heeft ons juist lief als wij van de morgen tot de avond geloven en u moet dat tot de belangrijkste zaak van uw leven maken. Wanneer u ’s morgens wakker wordt, laat dan uw geloof dat voedsel voor uw ziel terstond aangrijpen en laat in de slapeloze nachten die gedachten altijd bij u zijn: mijn Zaligmaker Jezus is rondom mij en bij mij! Dan kunt u opwaarts zien en zeggen: “Ik wens U altijd te vertrouwen, mijn lieve Heiland!” U weet wat vertrouwen is. Het is zo liefelijk en zo heerlijk. En kunt u dan niet vertrouwen op Jezus. Kunt u niet rekenen op Zijn bewarende tegenwoordigheid? Hij leeft voor u in de he-

*Maak u los van uzelf,
denk en spreek niet over
uzelf, maar bedenk wat
Jezus is!*

mel. U bent getekend met Zijn bloed en Hij heeft u onuitsprekelijk lief. En kunt u dan niet zeggen: "Mijn Koning, mijn Koning, die alle dagen met mij bent?" O vertrouw toch dat Jezus Zijn eigen belofte waar zal maken!

Er is nog een tweede antwoord dat Christus ons zou geven indien wij gelovig tot Hem kwamen en zeiden: "Is er nog iets méér, gezegende Meester?" Ik denk dat het antwoord dan zou luiden: "**Mijn kind, wees altijd gehoorzaam!**" Er zijn op deze conferentie verschillende dingen gezegd over gehoorzaamheid. Ernstige en mooie dingen. Ik verlang u de les te doen verstaan, die in dat éne woord ligt opgesloten. U moet u heel duidelijk en beslist dat éne woord "gehoorzamen" en "gehoorzaamheid" voor ogen stellen en dan tot uzelf zeggen: "Nu moet ik gehoorzamen en met Gods genade zal ik ook in ieder aspect gehoorzaam zijn."

Ik weet niet of u in de kranten gelezen hebt over die portier van de tentoonstelling te Kimberly.

Mr. Rhodes, onze eerste minister, ging naar het hek en dacht dat hij de toegangsprijs in zijn zak had. Maar toen hij daar aankwam, merkte hij dat hij geen geld genoeg bij zich had. Hij zei tot de portier: "Ik ben minister Rhodes, laat mij maar binnen en ik zal wel zorgen dat u niet te kort komt." Maar de man antwoordde: "Dat kan ik niet doen, mijnheer, ik heb mijn orders." Hij weigerde de heer Rhodes te laten binnengaan, die dus eerst

van een vriend het geld voor de entree moest lenen om door de poort te mogen binnengaan. Op een feestmaaltijd die avond sprak de heer Rhodes daarover en zei dat het voor hem een grote vreugde was een man te hebben ontmoet, die zo nauwgezet zijn orders gehoorzaamde. Dàt is het, vrienden! Die man had zijn orders ontvangen en die waren voor hem voldoende en wie er ook aan de poort kwam, moest éérst entreegeld betalen vóór hij mocht binnengaan.

Gods kinderen behoorden op soldaten te gelijken en altijd bereid te zijn om te zeggen: “Ik moet gehoorzamen.” O wat zou het heerlijk zijn als wij die gedachte steeds in ons hart hadden: “Heere Jezus, ik vind het heerlijk U te gehoorzamen!”

Er moet een persoonlijke omgang zijn met de Heiland en dan komt de vreugde in persoonlijke dienst en toewijding. Bent u bereid te gehoorzamen, in al uw zwakheid en gebrek aan vrees? Kunt u vanavond zeggen: “Ja, Heere Jezus, ik wil gehoorzamen?” O geeft u dan onvoorwaardelijk aan Hem over! Jonge mensen, zal het zo met jullie zijn?

O wat zou het heerlijk zijn als wij die gedachte steeds in ons hart hadden: “Heere Jezus, ik vind het heerlijk U te gehoorzamen!”

Dan zal je jezelf eerlijk en beslist moeten voornemen: “Ik wil geen woord meer zeggen wanneer ik denk dat Jezus het niet graag zou horen. Ik wil geen verwachting of plan of mening over mijzelf meer hebben, maar mijn

gehele leven moet bedekt en geheiligd worden met de reinheid van Zijn gehoorzaamheid aan de Vader en van Zijn zelfverloochenende liefde ten opzichte van mij. Christus moet mijn gehele leven hebben, mijn gehele hart, mijn gehele karakter. Ik wil aan Jezus gelijk zijn en Hem gehoorzamen. Geef u vanavond aan die liefheb-bende gehoorzaamheid over!

Nog een paar gedachten vóór ik eindig.

Wanneer ik zeg: "Lieve Meester, gezegende Heiland, zeg mij alles! Ik wil geloven en ik wil U gehoorzamen. Is er nu nog iets nodig om zeker te zijn van de blijvende vreugde van Uw tegenwoordigheid?", dan antwoordt Hij: **"Mijn kind, laat er elke dag nauw contact tussen ons zijn!"** Hier hebt u de fout van zovelen die proberen te gehoorzamen en te geloven. Zij doen het *in hun eigen kracht* en zij weten niet dat, wanneer de Heere Jezus in hun hart regeert, zij elke dag in nauw contact met Hem moeten zijn. U kunt niet doen wat Jezus verlangt, maar Jezus wil het voor u doen. Mr. Walton sprak ongeveer een uur met God in de morgen vóór hij tot ons sprak. Hierin komen zoveel christenen te kort en daarom begrijpen zij niet wat het is gemeenschap met Jezus te hebben.

Laat mij proberen dit met nadruk tot u te zeggen: "God heeft u een liefhebbende, levende Heiland gegeven en hoe kan Hij u zegenen wanneer u Hem niet ontmoet? De vreugde van de vriendschap ligt in de omgang met Hem. Jezus rekent erop om elke dag tijd te hebben om

Zijn invloed aan mij mee te delen. Hij wil mij meer over Hemzelf bekendmaken. Hij verlangt ernaar om mij te onderwijzen en Zijn Geest over mij te brengen. Hij verlangt ernaar mij nieuw leven en nieuwe vreugde en kracht te geven. Bedenkt het goed: met Jezus om te gaan betekent niet een half uurtje of een uur in uw binnenkamer te blijven en dan weer heen te gaan zonder méér. Iemand kan zijn Bijbel of een uitleg daarvan met nauwgezetheid bestuderen. Hij kan al de parallelle plaatsen in een hoofdstuk nagaan en wanneer hij zijn kamer verlaat, kan hij in staat zijn alles over dit hoofdstuk te vertellen... en tòch kan hij die morgen Jezus helemaal niet ontmoet hebben. U hebt misschien vijf tot tien minuten lang gebeden... en toch hebt u geen ogenblik Jezus ontmoet. En dus moeten wij er wel aan denken dat, hoe kostbaar de Bijbel ook is en het lezen van de Schrift gezegend en noodzakelijk is, *tòch bidden en Bijbellez*en nog niet hetzelfde is als *gemeenschap te hebben met Jezus*. Wat wij elke morgen nodig hebben is Hem te ontmoeten en te zeggen: "Heere, hier is weer een nieuwe dag en ik ben weer even zwak als ik altijd was. Kom en voed mij nu met Uzelf en spreek tot mijn ziel!"

*U kunt niet doen
wat Jezus verlangt, maar
Jezus wil het voor u doen.*

O vrienden, uw geloof kan dit alles niet gezond en in stand houden, maar alleen een levende Jezus, Die u elke dag in eerbied en liefde ontmoet. Blijf op Hem wachten, hoe koud en ongelovig u zich misschien ook

voelt! Blijf wachten voor Zijn aangezicht en zeg: “Heere, zo hulpeloos als ik ben, geloof ik in U en rust ik in de heerlijke zekerheid dat U beloofd hebt voor mij te zullen zorgen.”

Nog één enkele gedachte.

Nu vraag ik mijn Meester nog eens: “Heere Jezus, is dat alles?” En dan antwoordt Hij: “Nee, mijn kind, Ik heb u nog één ding te zeggen.” “Wat is dat dan Heere?” “U hebt gezegd in Mij te geloven en gehoorzaam te zijn en dicht bij Mij te blijven, maar *werk* dan ook voor Mij. **Mijn kind! Vergeet niet dat Ik u verlost heb, opdat u Mij dienen zou.** Ik heb u verlost om u als een getuige te hebben, die Mijn Naam tegenover de mensen belijdt.”

Hierover is al het een en ander op deze conferentie gezegd. Verbergt uw schat toch niet en meent ook niet dat, als Jezus waarlijk met u is, u dat verborgen kunt houden. Een van de twee zal gebeuren: of u moet alles weer loslaten of het moet naar buiten treden. U hebt misschien wel eens gehoord van dat kleine meisje dat na één van de conferenties van Moody te hebben bijgewoond, sommige liederen, die wij allen kennen, thuis ging zingen. De ouders van dat kind hadden een goede positie in de wereld en toen zij die liederen eens in de huiskamer zong, verbood haar moeder het. Op zekere dag zong zij weer het lied: “O welk een Vriend is onze Jezus.” Toen haar moeder zei: “Hoe komt het

toch, kind, dat je altijd zoiets zingt, terwijl ik het je toch verboden heb?" antwoordde zij: "Ach moeder, daar kan ik niets aan doen. Het komt er bij mij vanzelf uit."

Indien Jezus Christus in het hart is, dan moet Hij er ook uitkomen. Denkt er aan, het is niet alleen onze plicht Hem te belijden. Wij moeten nog iets méér doen. En indien u dat niet doet, is het een bewijs dat u uzelf, uw karakter, uw reputatie, uw alles, nog niet aan Hem hebt overgegeven. Dan houdt u iets van Jezus terug. U moet Hem belijden in de wereld en in uw huis. U moet overal met en vóór Hem voor de dag komen. U kent dat bevel van uw Meester: *"Gaat heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie aan alle schepselen."* Die woorden betekenen: Wie voor Mij werkt, zal bemerken dat Ik met hem ben. En dat geldt voor de leraar, de zendeling en elke gelovige, die voor Jezus werkt. De tegenwoordigheid van Jezus is ten nauwste verbonden met de arbeid voor Hem. En indien u zegt: "Ik heb hier eerder nog nooit aan gedacht. Ik heb zondags mijn godsdienstige taak die ik graag vervul, maar in de week kan ik voor Hem niets doen", dan zeg ik u: "U kunt Jezus niet in u hebben en op deze wijze blijven doorgaan. Ik geloof niet dat u een hele week Jezus bij u kan hebben zonder iets voor Hem te doen. En daarom geef ik u de raad: Werk voor Hem die het zo waard is. Zijn zegen en Zijn tegenwoordigheid zullen uw werk mooi en gezegend maken."

Het is zo'n heerlijk voorrecht voor Christus te mogen werken in deze wegzinkende wereld. Hoe komt het toch dat onze harten dikwijls zo koud en gesloten zijn en dat zovelen van ons zeggen: "Ik voel mij niet geroepen om Christus' werk te doen?" Indien u werkelijk gewillig bent u aan Zijn dienst te geven, dan zal Hij Zich ook aan u openbaren.

En nu nog enkele woorden tot besluit.

Christus is nu hier gekomen met Zijn wondervolle belofte en wat Hij sprak zegt Hij tot al Zijn gelovigen: "*Ziet, Ik*

O God, adem Uw tegenwoordigheid in ons hart in, opdat U uit ons leven mag uitstralen en schitteren.

ben met u al de dagen." Dat belooft Ik u. Dat is het wat Ik in Mijn almacht kan doen. Dat is het wat Ik in oprechtheid belooft te zullen volbrengen. Nu vraag Ik u: "Wilt u dat óók ontvangen? Wilt u Mij ontvangen?"

Christus spreekt tot een ieder die op deze conferentie gekomen is, die gezongen en gebeden heeft en zich heeft overgegeven: "Ik geef Mijzelf aan u om, absoluut en volkomen, elk uur van elke dag de uwe te zijn en met u te zijn. Ik geef Mijzelf om u elk ogenblik te zegenen en te ondersteunen. U elk ogenblik de zekerheid van Mijn tegenwoordigheid te geven. Ik wil geheel, geheel, **g e h e e l** voor u zijn." Maar aan de andere kant verlangt Hij ook dat *ik* geheel en al de Zijne zal zijn.

Wie wil vanavond dat tot zijn levensspreuk maken: Geheel voor God?

“O God, adem Uw tegenwoordigheid in ons hart in, opdat U uit ons leven mag uitstralen en schitteren.” Ja laat dit “Geheel voor God” onze levensleus zijn! Kom en laten wij onszelf op onze aangezichten aan Zijn voeten neerwerpen! Onze zendeling van Niassaland zegt dat hij vaak getroffen is geweest hoe de inboorlingen, wanneer zij tot Jezus zijn gebracht, niet bij het gebed blijven staan en ook niet knielen, maar zij werpen zich ter aarde met hun voorhoofd op de grond en roepen met luide stem tot God. Ik heb vaak verlangd dat wij dat ook deden. Maar wij behoeven het niet zo letterlijk te doen. Laten wij het doen in de geest en ons neerbuigen voor God die in onze harten gekomen is.

Zult u Hem nu aannemen in uw hart en Hem daar een blijvende plaats geven om Hem te eren en Hem Zijn gang te laten gaan? Kom vanavond en zeg: “Ik wil U zoeken met mijn gehele hart. Ik ben geheel de Uwe.” Geef uzelf aan Hem om volkomen Zijn eigendom te zijn. Hij zal u aannemen en u bewaren.

Kom nu, Jezus houdt van de aanbidding van Zijn heiligheid. Ons gehele leven kan een voortdurende aanbidding zijn en een onafgebroken werken in liefde en in blijdschap, indien wij alleen bedenken en vasthouden dat Jezus gezegd heeft: *“Zie, Ik ben met u al de dagen tot aan het einde der wereld.”*

Doelstellingen van St. Heart Cry

A. Geestelijke verdieping

Als stichting willen wij in biddend opzien en in afhankelijkheid van de Heilige Geest ons dienstbaar inzetten in Gods wijngaard, omdat gelovigen, juist in deze tijd waarin de satan rondgaat als een briesende leeuw, gezond 'voedsel' nodig hebben. Het is ons doel om gelovigen erop te wijzen dat zonder het verstaan van het diepere leven met Christus lauwheid, oppervlakkigheid, onverschilligheid en gezapigheid op de loer liggen. De vernieuwende kracht van de Heilige Geest is noodzakelijk voor een gezonde groei van het persoonlijke geestelijk leven.

B. Bewustwording van de noodzaak van opwekking

Vanuit onze diepe bezorgdheid over de situatie van de kerk in Nederland willen wij de noodzaak van zowel een persoonlijke als een nationale herleving onder de aandacht brengen. Opwekking is allereerst zondebesef en reformatie van lauwe christenen. Daarnaast is het de buitengewoon krachtige genadewerking van de Heilige Geest waardoor een geestelijke vernieuwing, toewijding en vervulling in het leven van gelovigen teweeggebracht wordt, zodat door hen de stroom van levend water naar de ongelovigen kan vloeien en zij uit de macht van de zonden worden verlost. Nationale herleving begint altijd persoonlijk.

Overige boeken Stichting Heart Cry

- **Een vast fundament – 23 basislessen Geestelijke Groei**

Dit meest verkochte boek bevat Bijbels onderwijs over het leven als christen. Een absolute aanrader voor persoonlijke Bijbelstudie maar ook voor groepen.

Evang. Arjan Baan & Ds. Etienne Maritz

- **Voortdurende herleving**

Klassiek boekje over hoe je persoonlijk opwekking kunt ontvangen.

Norman Grubb

- **De weg van Golgotha**

Klassiek boekje over opwekking, verootmoediging en gebrokenheid.

Roy Hession

- **Jezus zien**

Boekje bevat lessen over het wandelen door geloof.

Roy Hession

- **Rechtvaardiging en wedergeboorte**

Fundamenteel boek voor iedereen: over je nieuwe identiteit in Christus.

Charles Leiter

- **Een geestelijke leider**

Dit boekje gaat over allerlei belangrijke aspecten met betrekking tot Bijbels leiderschap zoals: roeping, dienstbaarheid, gebrokenheid, geestelijk gezag uitstralen, Gods stem verstaan, bevrijding van mensenvrees, en het hebben van een voorbeeldfunctie.

Zac Poonen

- **Hoe vind ik Gods wil?**

Dit boekje is een aansporing om meer afhankelijk te zijn van de Heilige Geest.

Zac Poonen

- **De dienaar van het Nieuwe Verbond**

Dit boek bevat radicaal onderwijs voor mensen die in deze tijd geestelijke verantwoordelijkheid dragen voor andere zielen. Je hoort in dit boekje de noodkreet van de schapen die geen werkelijke herders hebben.

Zac Poonen

- **Vijftig kenmerken van Farizeeërs**

Dit ontdekkende boekje is er op gericht om die gebieden in het christenleven te ontmaskeren waarin we ons gedragen als Farizeeërs.

Zac Poonen

- **Gods doel met je mislukkingen**

Dit boekje is geweldig bemoedigend voor alle gelovigen die in hun christenleven zijn vastgelopen.

Zac Poonen

- **Ken je vijand**

Dit eenvoudige boekje is vooral geschikt voor jonge christenen. Het gaat niet alleen over Satans geraffineerde methoden, maar ook hoe we in overwinning kunnen leven.

Zac Poonen

- **Gods goedkeuring ontvangen**

Het is in de normale dingen van het leven dat God Zijn kinderen test. Dit boekje geeft ons meer inzicht hoe God Zijn goedkeuring gaf aan die gelovigen, die trouw blijven.

Zac Poonen

- **Een brandend hart voor Jezus**

Dit unieke boekje is een levensbeschrijving van de bekende Hershutter zending Ludwig Graaf von Zinzendorf, die zei: "Ik heb maar één passie: het is Jezus, Jezus alleen!"

Leen J. Van Valen

- **Het nieuwe leven**

Dit (hardcover) dikke boek van ruim 250 pagina's bevat 52 Bijbelstudies voor hen die verlangen naar groei in genade en kennis. De schrijver schreef dit boek speciaal voor jonggelovigen.

Andrew Murray

- **De christelijke vrijheid**

Dit bevrijdende boekje gaat over de betekenis van de christelijke vrijheid (Gal. 5:1). De auteur heeft het geschreven voor christenen die de heerlijke vrijheid in Christus niet begrijpen en daarom ook niet genieten.

Andrew Murray

- **In de gebedsschool van Jezus**

Dit boekje staat boordevol onderwijs rondom de centrale vraag: “Hoe word ik een voorbidder?” en is een klassieker geworden, omdat het een praktische opleiding is tot de heilige bediening van voorbede.

Andrew Murray

- **Wees mij genadig!**

Dit boekje gaat over Gods genade en bevat 31 korte Bijbelstudies over Psalm 51. Volgens Murray begrijpen veel christenen Gods genade niet goed, en daarom komen ze nooit tot de heerlijke vreugde en zegen.

Andrew Murray

- **De volheid van de Heilige Geest**

Er leven onder jong en oud veel vragen over de Persoon en het werk van Heilige Geest. Op een eenvoudige manier laat Murray in dit boekje zien hoe de volle Pinksterzegen voor iedereen beschikbaar is... in de weg van algehele overgave.

Andrew Murray

- **Nederigheid**

Murray beschrijft in dit klassieke boekje dat nederigheid de enige grond is waarin de genadegaven wortelen. Iedere fout of misstap valt volgens hem te verklaren door een gebrek aan nederigheid. ‘Nederigheid is niet zozeer een van de vele genadegaven en deugden. Nee, ze is de wortel van alle gaven, want alleen zij laat ons een juiste houding richting God aannemen en alleen zij staat Hem toe om alles in ons te werken.’

Andrew Murray

- **Gods plan met de man en de vrouw**

Dit boekje is een bloemlezing en wil een Bijbelse visie doorgeven rondom de volgende thema's: seksualiteit, alleen-zijn, verkering, huwelijksvoorbereiding en huwelijk.

Arjan Baan, red.

- **Homoseksualiteit**

Dit onderwerp is een hot item in deze tijd! De auteur wil in dit boekje Bijbels-pastorale overwegingen doorgeven in de 21ste eeuw.

Philip Nunn

- **De veranderende kracht van vergeving**

In dit prachtige boekje verkent de auteur vergeving vanuit Bijbels perspectief. Bovendien corrigeert hij een aantal veel voorkomende misverstanden die echte vergeving kunnen belemmeren.

Philip Nunn

- **Bedwelmd door Babylon**

Dit boek van Steve bevat een indringende en alarmerende boodschap voor de tegenwoordige kerken in de wereld. Op profetische wijze wordt de geest van de tijd aan de kaak gesteld. De (demonische) invloed van de wereld op de kerk wordt duidelijk opengelegd. De auteur wil ons alert maken m.b.t. de misleiding en verleiding in het hedendaags christendom. Het komt aan op een heilig leven en geestelijk onderscheidingsvermogen!

Steve Gallagher

- **Seksuele afgoderij**

Dit uitstekende boek is een bestseller in Amerika. Meer dan één miljoen exemplaren werden ervan verkocht. Het geheim is misschien wel dat het geschreven is door iemand die zelf jarenlang verslaafd is geweest en door Gods bevrijdende genade ervan verlost werd. Vragen die aan de orde komen zijn: Kan een christen echt een zuiver hart behouden in een seksueel geladen cultuur? Kan hij echt God dienen met zijn gedachteleven? Hoe is er bevrijding mogelijk van verslaving? Dit boek over seksuele afgoderij gaat recht naar het hart en maakt een einde aan het mysterie van de seksuele lust en begeerte. Het boek met voluit Bijbelse antwoorden heeft duizenden mannen geholpen naar een leven in vrijheid. De inhoud wijst ons op Jezus en het Kruis, de enige Weg tot bevrijding.

Steve Gallagher

- **Word Jezus gelijk!**

Dit (werk)boek gaat diep en zal je gedachteleven, gezindheid en hart raken. De Bijbelstudies zijn bedoeld om je een half jaar lang mee te nemen, met het verlangen dat je gaat verstaan wat het betekent om Jezus te volgen. Hoe meer tijd en gebed je neemt voor deze studies, hoe meer je zult ontdekken dat je hart verandert! Het is mogelijk om dit boek individueel door te werken, maar het is zeer aan te raden om de studies ook met een ander door te spreken. Dit kan in kleine groepen, als echtbaar of in een mentorrelatie. We geloven dat dit boek, vooral in een tijd van geestelijke oppervlakkigheid, in een grote behoefte kan voorzien.

Steve Gallagher

- **Staande blijven temidden van de grote afval**

Dit boek is een vervolg op 'Bedwelmd door Babylon'. De inhoud ontmaskert de schijnheiligheid van veel christenen. De auteur onderzoekt nauwkeurig de Bijbelse voorspellingen m.b.t. de grote afval. Hij trekt vervolgens lijnen naar het huidige postmoderne christendom. Steve schudt de lezer wakker om de aangrijpende waarheid over de eindtijd door te laten dringen.

Steve Gallagher

- **Laat je licht schijnen**

Dit boekje van Henk Binnendijk bevat drie bemoedigende preken. In 1976 sprak Henk Binnendijk op een EO-Jongerendag in Arnhem over het thema 'Laat je licht schijnen'. Het jaar daarop in Hilversum sprak hij over 'Echt of onecht'. En op de Familiedag in 1978 in Utrecht ging zijn toespraak over 'De ware Wijnstok'. Zijn boodschappen zijn doorleefd, praktisch, sterk op het hart gericht en worden gekenmerkt door eenvoud. Hij vertoont daarin overeenkomsten met één van zijn grote voorbeelden zuster Corrie ten Boom. Het onderwijs is uitstekend geschikt voor mensen die op zoek zijn naar God of nog maar kort geleden tot geloof zijn gekomen.

Henk Binnendijk

- **Laten we bidden!**

Tientallen boekjes zijn al verschenen over het gebed. Toch is dit een uniek boekje vanwege het indringende appél wat er in doorklinkt. De inhoud brengt je op de knieën, zodat je daadwerkelijk Gods aangezicht gaat zoeken. Dr. R.A. Torrey (1856-1928) was een evangelist in de Verenigde Staten. Hij was zeer sterk in toerusting en het schrijven van boeken. Hij werkte jarenlang intensief samen met de bekende evangelist Dwight L. Moody.

R.A. Torrey

- **Nederigheid – het belangrijkste kenmerk van een discipel van Jezus**

Waarom is het zo belangrijk om nederig te zijn en hoe kun je groeien in nederigheid? Over dat soort vragen gaat dit boek van de bekende Zuid-Afrikaanse predikant en geestelijk leider Andrew Murray (1828-1917). Ook al werd het gepubliceerd in 1895, de boodschap ervan is zo actueel dat het nog altijd waard is om gehoord te worden. Vandaar deze nieuwe uitgave, een omwille van de leesbaarheid geheel herziene vertaling!

Andrew Murray

Deze boeken zijn te koop via de webshop van:

www.heartcry.nl & www.geestelijkegroei.nl